

ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

Οι ιδρυτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Οι οραματιστές ηγέτες που αναφέρονται στη συνέχεια ενέπνευσαν τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην οποία ζούμε σήμερα. Χωρίς τη δική τους ενεργητικότητα και δυναμισμό δεν θα κυριαρχούσε η ειρήνη και η σταθερότητα που θεωρούμε δεδομένη στον κόσμο που ζούμε. Οι ιδρυτές της Ένωσης, από αγωνιστές της αντίστασης μέχρι δικηγόροι, αποτελούσαν μια ποικιλόμορφη ομάδα ανθρώπων με κοινά ιδανικά: μια ειρηνική, ενωμένη και ευημερούσα Ευρώπη. Εκτός από τους ιδρυτές που αναφέρονται παρακάτω, πολλοί άλλοι εργάστηκαν και εργάζονται ακατάπαυστα για το ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Ως εκ τούτου, αυτό το τμήμα για τους ιδρυτές της ΕΕ εξελίσσεται συνεχώς.

1945 - 1959

Μια ειρηνική Ευρώπη: η αρχή της συνεργασίας

Η Ευρωπαϊκή Ένωση συστάθηκε με σκοπό να πάψουν οι συχνές και αιματηρές συγκρούσεις μεταξύ γειτόνων, οι οποίες κορυφώθηκαν κατά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Από το 1950, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα αρχίζει να ενώνει οικονομικά και πολιτικά τις ευρωπαϊκές χώρες, με στόχο την εξασφάλιση διαρκούς ειρήνης. Τα έξι ιδρυτικά κράτη μέλη είναι το Βέλγιο, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο και οι Κάτω Χώρες. Τη δεκαετία του 1950 κυριαρχεί ο ψυχρός πόλεμος μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Οι διαδηλώσεις που γίνονται στην Ουγγαρία κατά του κομμουνιστικού καθεστώτος καταστέλλονται από τα σοβιετικά τανκς το 1956. Το 1957, με τη Συνθήκη της Ρώμης ιδρύεται η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ) ή «Κοινή Αγορά».

Οι ευρωπαϊκές χώρες ξόδεψαν για τον σκοπό αυτό «με τη συγκατάθεση και την παρότρυνση των ευρωπαϊκών θεσμών 747 δισ. Ευρώ» μεταξύ 2008 και 2015, σύμφωνα με την εν λόγω έρευνα. Σε αυτό το ποσόν πρέπει να προστεθούν και σχεδόν 1,2 τρισεκατομμύρια ευρώ για εγγυήσεις, όπως υπολόγισε η κριτικά ιστάμενη προς τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους δεξαμενή σκέψης του Άμστερνταμ. Διευκρινίζεται δε πως νέες σωτηρίες, όπως αυτή της ιταλικής τράπεζας Monte dei Paschi δεν έχουν ακόμα συνυπολογισθεί...

Από το σύνολο των ανωτέρω ποσών τα 213 δισ. ευρώ έχουν οριστικά χαθεί, γράφουν οι συντάκτες της έρευνας, οι οποίοι αξιολόγησαν τα επίσημα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας Eurostat. Το ποσόν αυτό αντιστοιχεί στο σύνολο του ΑΕΠ της Φινλανδίας και του Λουξεμβούργου ή τις ετήσιες δαπάνες για την υγεία της Ισπανίας, της Αυστρίας, της Σουηδίας, της Ελλάδας και της Πολωνίας μαζί. Το Ινστιτούτο "TNI" επισημαίνει περαιτέρω και το γεγονός ότι οι σωτηρίες των τραπεζών χρηματοδοτήθηκαν κυρίως μέσω νέων κρατικών χρεών, για τα οποία καταβάλλονται ετησίως και τόκοι.

Μεγαλύτερες είναι οι ζημιές για την Ιρλανδία, οι οποίες ανέρχονται σε 46,6 δισ. ευρώ και αποτελούν σχεδόν το 1/4 του δημοσίου χρέους της. Στη χώρα αυτή το κόστος εκτοξεύτηκε κυριολεκτικά λόγω της εξαγοράς τραπεζών. Λίγο πιο πίσω βρίσκεται η Ισπανία με ζημιές 45,5 δισ. ευρώ, ενώ η Ελλάδα είχε ζημιές ...μόλις 29,8 δισ. ευρώ, ποσόν το οποίο αντιστοιχεί στο 10% του συνολικού δημοσίου χρέους της...